

Nieuwsbrief augustus 2022

Beste sympathisanten,

Sinds Ivo's omzendbrief van één maart zijn vijf volledige maanden verstreken. In die tijd kwam Ivo op "vakantie" naar België. Intussen is hij weer vertrokken en via Kinshasa aangekomen in Kananga, zijn werkterrein, zijn "thuis" (2 augustus).

De situatie in Congo

De teneur van zijn omzendbrief "tussen Kerstmis en Pasen geschreven" was als het ware een voorbode van het interview dat de aartsbisschop van Kinshasa, **kardinaal Ambongo**, weggaf in mei: "Ons land is er slecht aan toe" (zie [Radio Okapi](#), [Congoforum](#), [YouTube](#)). De Kasai verschilt daarin niet van de rest van Congo. Het bezoek van de president Tshisekedi aan die regio in februari zal daar wellicht niet meteen verandering in gebracht hebben... En dat de coronapandemie niet echt doorgebroken is in Congo is maar een magere troost omdat de andere epidemische oorzaken van kindensterfte niet werden teruggedrongen door bv. het beschikbaar stellen van het malariavaccin. De internationale organisaties hebben andere prioriteiten. "L'empire du silence".

"Bron van Leven"

De situatie vraagt veel van een kinderopvangcentrum als *Mpokolo wa Muoyo*. In 2021 werd niettemin aan 360 verwaarloosde kinderen een betere toekomst geboden (kost en inwoning zolang als nodig, het ervaren van een veilige thuis, het herstellen van de familiebanden...). Nieuw sinds enige tijd is het ondersteunen van minderjarige ex-militieleden die hun leven op geweldloze rails willen zetten (denk aan hun deelname aan de actie met de opgestuurde naaimachines, maar ook aan andere eigen initiatieven, zie verder in deze brief). Nieuw is ook de groep straatkinderen die enkel voor de nacht een veilig onderkomen willen vinden. Nieuw is ook het tijdelijk onderdak geven aan volwassenen, in het bijzonder van ex-gevangenen.

Wie preciezer wil weten wat de ploeg van het opvangcentrum waar maakt en de moeilijkheden die daarbij getrotseerd worden verwijzen we graag naar het interview dat Luk Alloo had met Ivo op de benefietactie van de steungroep op paasmaandag ([zie vernieuwde website](#)). De meer dan honderd aanwezigen – het deed hem zichtbaar plezier - aanhoorden tijdens dat gesprek ook hoe Ivo begaan blijft met zijn mensen, alle mogelijkheden ter verbetering onderzoekt hetzij om de Congolese autoriteiten over de brug te halen meer inspanningen te doen, hetzij om samenwerking met andere plaatselijke hulporganisaties te stimuleren, hetzij om donor-instanties in België en Nederland ([MIVA](#) bekostigde intussen 6 brommers) te overtuigen. Niet onbelangrijk daarbij lijkt ons de taak die Ivo op zich genomen heeft om mede in te staan voor de vorming van de kandidaat-scheutisten in Kananga. Door middel van stages, in het opvangcentrum, maar ook als begeleider van gevangenen, verwacht hij hen bij te brengen dat priester zijn ook diaconaat of dienstbetoon aan de gewone mensen veronderstelt.

Werkvakantie

De “vakantie” van Ivo in België was naast een check-up van zijn gezondheidstoestand en een gelegenheid tot versterken van contacten ook een tijd om na te denken over de nabije en de verdere toekomst. Deze denkoefening deed hij niet alleen met onze steungroep, maar ook per mail met zijn medewerkers in Kananga en met andere steungroepen in België die instaan voor re-integratie en welzijn in Kananga, nl. [Kankala](#), [ORS](#), [Cerdés](#), die eveneens hun partnerorganisaties hebben daar. Het bewustzijn groeit dat het ‘manna’ niet uit de hemel blijft vallen. Iedereen lijkt er van overtuigd dat samenwerking (“synergie”) hier en ginder een veel efficiëntere hulpverlening en meer zelfredzaamheid door nieuwe initiatieven mogelijk maakt. Nu ja, een kinderopvangcentrum rendabel maken in een arm land, probeer het maar. Toch kunnen gerichte projecten bepaalde jongeren meer perspectief bieden.

Het resultaat van al dat denkwerk leverde de volgende initiatieven op:

- De medewerkers van *Mpokolo wa Muoyo* willen op hun grond een waterput boren, zodat water kan verkocht worden aan de mensen uit de omgeving. Verder zien ze (samen met ORS) brood in het uitbaten van een steengroeve, waardoor aan de recent toegenomen vraag naar bakstenen/bouwstenen kan tegemoet gekomen worden. Het nodige investeringskapitaal is al aangevraagd bij het Nederlandse *MIVA*.
- Ex-milities in Nganza, een dorpje op 6 km van Kananga, gooiden hun leven over een andere boeg en verkregen een grote oppervlakte landbouwgrond. Met de expertise van het plaatselijke *ORS* kunnen jongeren van *Mpokolo wa Muoyo* opgeleid worden om aan duurzame landbouwontwikkeling te doen. We dienen hiervoor een subsidieaanvraag in bij de provincie Vlaams-Brabant.

- *Cerdes*, het gezondheidscentrum in Kananga, trekt zich het lot aan van de slachtoffers van seksueel misbruik. Om deze kwaal, die aan het wezen van de Congolese samenleving raakt, te bestrijden is evenwel een bredere aanpak vereist. In *Grokampo*, de koepelorganisatie van *Cerdes*, *Mpokolo wa Muoyo*, *Kankala*, *ORS* en de vrouwenorganisatie [Bamamu Tabulukayi](#) is een plan uitgewerkt om duizenden jongeren te bereiken en op te voeden tot verantwoord ouderschap. Voor de financiering van de vorming van de lesgevers willen we hier samen met de steungroep *Cerdes* via de Belgische [Vierde Pijler](#)-koepel een project indienen bij de ontwikkelingsorganisatie [Wilde Ganzen](#) in Nederland.

Wat nu?

Tijdens de eerste weken na zijn terugkeer zal Ivo zich inspannen al deze projecten verder op te pikken en ze zo nodig te stroomlijnen.

In België liggen we op vinkenslag voor andere initiatieven die beogen het draagvlak voor steun aan die projecten te verhogen, hetzij door meer bewustwording, hetzij door gebruik te maken van bestaande kanalen. Zo nemen we deel aan de programmatie van de film [L'Empire du Silence](#), die voorgesteld wordt door Davidsfonds Halle in het kader van de Wereldmaand (november) in Halle. Ook het kerkelijke [Missio](#) staat positief tegenover ontwikkelingsprojecten die niet meteen een pastorale functie hebben. We springen op de kar als er nog een humanitaire vlucht via het Belgisch leger wordt georganiseerd. En we zouden graag weten of handgestuurde naaimachines niet meer afzet kunnen vinden in Kananga.

***
**
*

We wensen Ivo en zijn medewerkers veel moed (“*korrozje*”) om al deze projecten mee te helpen dragen en af te toetsen aan de werkelijkheid. Als Ivo binnen twee jaar terug op “vakantie” komt, rekenen we op vele stappen vooruit. Want de Congolese mens, het Congolese kind is ons dierbaar.